

אלו נערות פרק שלישי כתובות

למ.

עין משפט נר מצוה

כט א מיי פ"ב מהל' אבות ה' ב טור ש"ע י"ד סימן ל"ג סעיף א בבי"ב:
 ע ב מיי פ"ב מהל' עברה ה' טו סמג עשין נד טור אה"ע סימן קטו:
 עא ג מיי פ"ב מהל' ע"ב ד מיי פ"א מהל' מדיס ה' ט סמג לאון רמב"ט פ"ד סי' ל"ד סעיף ה:
 עה ג מיי פ"ב מהל' עברה ה' ט סמג עשין נד טו"ש"ע אה"ע סי' קטו סעיף א:
 עד ו מיי פ"א מהל' ג ע"ב טו"ש"ע שם ה' ג סעיף ג:
 עה ז מיי פ"ב מהל' טו"ש"ע שם פ"ד ה' סעיף ג:

תוספות ר"ד

תניא בא עליה ונשאת לעצמה הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב. פי' שלא מצונו שזכתה לו תורה בבחו אלא מכר בקטנותה ושאר שבת מתוך כוונת קנסה ומעשה ידיה בנערות כדילפי לקמן כפי נערה ונשואין נמי מוציאין מרשות אב. פירוש כדאשכחן בהפדת נדרים דכ"י שלא נשאת אביה מפר נדריה ומנשאת איה יכול להפר. מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה דכתיב ונתן האישי האם היא נערה בשעת בנייה אף נשואין בא עליה ונשאת לעצמה: מתני' המפתה נותן ג' דברים והאונס ד' המפתה נותן ברשת ופגם וקנס מוסיף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה לכשיוציא האונס שותה בעצמו. פי' בכלי שבוה לו לשתות בו כלומר ע"כ שאנה דכתיב לא יוכל לשלחה כל ימיו והמפתה אם רצה להוציא מוציא. פי' האונס נותן מיד אע"פ שחכמה שבאמר נתן האישי ששוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה הנערה והמפתה ודרשי' תו לו אתה כופה ולא לה:

שליש נשים משמשות במוך. פי' צקונטרס מותרות לשמש במוך אלע"ג דשאר נשים אסורות משום השחתת זרע ואין נראה לר"ת דהא קטנה ואילונית מותר לשמש בהדייהו ולא הוי השחתת זרע כיון שהוא דרך תשמיש ומפרש ר"ת משמשות לריכות לשמש במוך אחר תשמיש וענה טובה קמ"ל ולר"י נראה לקיים פי' הקונטרס דבריש נדה (דף ג.) משמע שהמוך הוא צמיעה כל ענה והוי משמש על האצנים ועל העלים ולא דמי תשמיש קטנה ואילונית ועוד אפילו היתה נותנת מוך אחר תשמיש אסורה דלף על פי שאינה מלווה על פריה ורביה מ"מ אסורה היא להשחית זרע כדמשמע בנדה (דף ג.) דתנן כל היד המרבה לדקוק צנשים משזכתה צנשים תיקלץ ומפרש בגמרא משום דנשים לאו צנות הרגשה ניהו משמע דלס הוי צנות הרגשה הוי אסורי ויש לדמות ללאו צנות אסור הרגשה ניהו קאלמר: ור"י תימא בציר הוא בו והא בלבר קאלמר. צקונטרס

(צקונטרס דף עט.) ל"ג ליה דבלאו בלנד משמע טפי לאו: בא עליה ונתארסה מהו. לרבי עקיבא דמתני' קא מיעביא ליה דלמר נתארסה ונתגרסה קנסה לעצמה דמי אמרינן כיון שיצאה מרשות האב לענין קנס היא קנסה לעצמה או ללמא כיון דלענין שאר מיילי לא נפקא מרשות האב היא קנסה לאציה אצל לרבי עקיבא דכרייתא פשיטא דקנסה לאציה ולר"י וס' הגלילי נהי דלמר אין לה קנס נמי לא מיעביא ליה דהא דלין לה קנס לאו משום מיפק מרשותא דאב היא אלא גזירת הכתוב הוא דלין לה קנס ולא נפקא צאיורסין כלל מרשות אציה דאב זכאי צקושיה וצמעה ידיה אלע"ג דנתארסה והא דקא צעי לה סמס ולא קאלמר לרבי עקיבא צדיקא מהו משום דהלכה כר' עקיבא מחזירי: הואיל ונישואין מוציאין מרשות יביצד שותה בעצמו אפילו היא חוגרת אפי' היא סומא ואפילו היא מוכת שחין ונמצא בה דבר ערוה או שאינה ראויה לבא ביישראל אינו רשאי לקיימה שנאמר ואלו תהיה לאישה אישה הראויה לו: גמ' צער דמאי אמר אבוא דשמואל צער שחבטה על גבי קרקע מתקיף לה רבי זירא אלא מעתה חבטה על גבי שיראין הכי נמי דפטור וכי תימא הכי נמי והתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון אונס אינו משלם את הצער מפני שסופה

ומי מעברא והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן שלישי נשים משמשות במוך אלו הן קטנה ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות ומעוברת שמא תעשה עוברת סנדל מניקה שמא תגמול את בנה ואיזויה קטנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ וחכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר ישומר פתאים ה' וכי תימא דאייעברא כשהיא נערה ואולידה כשהיא נערה ובשיתא ירחי מי קא ילדה והאמר שמואל א"א אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים וכי תימא בציר הוא דליכא הא טפי איכא הא אלא קאלמר אלא הכי קמיעביא ליה יש בגר בקבר ופקע אב או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב מר בר רב אשי בעי לה הכי מיתה עושה בגרות או אין עושה בגרות תיקו בעי מיניה רבא מאבוי בא עליה ונתארסה מהו א"ל ימי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה ולמעמך הא דתניא בא עליה ונשאת לעצמה מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה הכי השתא התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב ונישואין מוציאין מרשות אב מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה אף נישואין בא עליה ונשאת לעצמה אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי הא תנן נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין לה נדריה: מתני' המפתה נותן שלשה דברים והאונס ארבעה המפתה נותן בושת ופגם וקנס מוסיף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה אינו נותן את הצער האונס נותן מיד והמפתה לכשיוציא האונס שותה בעצמו והמפתה אם רצה להוציא מוציא יביצד שותה בעצמו אפילו היא חוגרת אפי' היא סומא ואפילו היא מוכת שחין ונמצא בה דבר ערוה או שאינה ראויה לבא ביישראל אינו רשאי לקיימה שנאמר ואלו תהיה לאישה אישה הראויה לו: גמ' צער דמאי אמר אבוא דשמואל צער שחבטה על גבי קרקע מתקיף לה רבי זירא אלא מעתה חבטה על גבי שיראין הכי נמי דפטור וכי תימא הכי נמי והתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון אונס אינו משלם את הצער מפני שסופה

ומי מעברא והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן שלישי נשים משמשות במוך אלו הן קטנה ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות ומעוברת שמא תעשה עוברת סנדל מניקה שמא תגמול את בנה ואיזויה קטנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ וחכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר ישומר פתאים ה' וכי תימא דאייעברא כשהיא נערה ואולידה כשהיא נערה ובשיתא ירחי מי קא ילדה והאמר שמואל א"א אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים וכי תימא בציר הוא דליכא הא טפי איכא הא אלא קאלמר אלא הכי קמיעביא ליה יש בגר בקבר ופקע אב או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב מר בר רב אשי בעי לה הכי מיתה עושה בגרות או אין עושה בגרות תיקו בעי מיניה רבא מאבוי בא עליה ונתארסה מהו א"ל ימי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה ולמעמך הא דתניא בא עליה ונשאת לעצמה מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה הכי השתא התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב ונישואין מוציאין מרשות אב מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה אף נישואין בא עליה ונשאת לעצמה אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי הא תנן נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין לה נדריה: מתני' המפתה נותן שלשה דברים והאונס ארבעה המפתה נותן בושת ופגם וקנס מוסיף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה אינו נותן את הצער האונס נותן מיד והמפתה לכשיוציא האונס שותה בעצמו והמפתה אם רצה להוציא מוציא יביצד שותה בעצמו אפילו היא חוגרת אפי' היא סומא ואפילו היא מוכת שחין ונמצא בה דבר ערוה או שאינה ראויה לבא ביישראל אינו רשאי לקיימה שנאמר ואלו תהיה לאישה אישה הראויה לו: גמ' צער דמאי אמר אבוא דשמואל צער שחבטה על גבי קרקע מתקיף לה רבי זירא אלא מעתה חבטה על גבי שיראין הכי נמי דפטור וכי תימא הכי נמי והתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון אונס אינו משלם את הצער מפני שסופה

ומי מעברא והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן שלישי נשים משמשות במוך אלו הן קטנה ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות ומעוברת שמא תעשה עוברת סנדל מניקה שמא תגמול את בנה ואיזויה קטנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ וחכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר ישומר פתאים ה' וכי תימא דאייעברא כשהיא נערה ואולידה כשהיא נערה ובשיתא ירחי מי קא ילדה והאמר שמואל א"א אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים וכי תימא בציר הוא דליכא הא טפי איכא הא אלא קאלמר אלא הכי קמיעביא ליה יש בגר בקבר ופקע אב או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב מר בר רב אשי בעי לה הכי מיתה עושה בגרות או אין עושה בגרות תיקו בעי מיניה רבא מאבוי בא עליה ונתארסה מהו א"ל ימי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה ולמעמך הא דתניא בא עליה ונשאת לעצמה מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה הכי השתא התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב ונישואין מוציאין מרשות אב מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה אף נישואין בא עליה ונשאת לעצמה אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי הא תנן נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין לה נדריה: מתני' המפתה נותן שלשה דברים והאונס ארבעה המפתה נותן בושת ופגם וקנס מוסיף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה אינו נותן את הצער האונס נותן מיד והמפתה לכשיוציא האונס שותה בעצמו והמפתה אם רצה להוציא מוציא יביצד שותה בעצמו אפילו היא חוגרת אפי' היא סומא ואפילו היא מוכת שחין ונמצא בה דבר ערוה או שאינה ראויה לבא ביישראל אינו רשאי לקיימה שנאמר ואלו תהיה לאישה אישה הראויה לו: גמ' צער דמאי אמר אבוא דשמואל צער שחבטה על גבי קרקע מתקיף לה רבי זירא אלא מעתה חבטה על גבי שיראין הכי נמי דפטור וכי תימא הכי נמי והתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון אונס אינו משלם את הצער מפני שסופה

ומי מעברא והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן שלישי נשים משמשות במוך אלו הן קטנה ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות ומעוברת שמא תעשה עוברת סנדל מניקה שמא תגמול את בנה ואיזויה קטנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ וחכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר ישומר פתאים ה' וכי תימא דאייעברא כשהיא נערה ואולידה כשהיא נערה ובשיתא ירחי מי קא ילדה והאמר שמואל א"א אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים וכי תימא בציר הוא דליכא הא טפי איכא הא אלא קאלמר אלא הכי קמיעביא ליה יש בגר בקבר ופקע אב או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב מר בר רב אשי בעי לה הכי מיתה עושה בגרות או אין עושה בגרות תיקו בעי מיניה רבא מאבוי בא עליה ונתארסה מהו א"ל ימי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה ולמעמך הא דתניא בא עליה ונשאת לעצמה מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה הכי השתא התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב ונישואין מוציאין מרשות אב מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה אף נישואין בא עליה ונשאת לעצמה אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי הא תנן נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין לה נדריה: מתני' המפתה נותן שלשה דברים והאונס ארבעה המפתה נותן בושת ופגם וקנס מוסיף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה אינו נותן את הצער האונס נותן מיד והמפתה לכשיוציא האונס שותה בעצמו והמפתה אם רצה להוציא מוציא יביצד שותה בעצמו אפילו היא חוגרת אפי' היא סומא ואפילו היא מוכת שחין ונמצא בה דבר ערוה או שאינה ראויה לבא ביישראל אינו רשאי לקיימה שנאמר ואלו תהיה לאישה אישה הראויה לו: גמ' צער דמאי אמר אבוא דשמואל צער שחבטה על גבי קרקע מתקיף לה רבי זירא אלא מעתה חבטה על גבי שיראין הכי נמי דפטור וכי תימא הכי נמי והתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון אונס אינו משלם את הצער מפני שסופה

ומי מעברא והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן שלישי נשים משמשות במוך אלו הן קטנה ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות ומעוברת שמא תעשה עוברת סנדל מניקה שמא תגמול את בנה ואיזויה קטנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ וחכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר ישומר פתאים ה' וכי תימא דאייעברא כשהיא נערה ואולידה כשהיא נערה ובשיתא ירחי מי קא ילדה והאמר שמואל א"א אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים וכי תימא בציר הוא דליכא הא טפי איכא הא אלא קאלמר אלא הכי קמיעביא ליה יש בגר בקבר ופקע אב או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב מר בר רב אשי בעי לה הכי מיתה עושה בגרות או אין עושה בגרות תיקו בעי מיניה רבא מאבוי בא עליה ונתארסה מהו א"ל ימי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה ולמעמך הא דתניא בא עליה ונשאת לעצמה מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה הכי השתא התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב ונישואין מוציאין מרשות אב מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה אף נישואין בא עליה ונשאת לעצמה אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי הא תנן נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין לה נדריה: מתני' המפתה נותן שלשה דברים והאונס ארבעה המפתה נותן בושת ופגם וקנס מוסיף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה אינו נותן את הצער האונס נותן מיד והמפתה לכשיוציא האונס שותה בעצמו והמפתה אם רצה להוציא מוציא יביצד שותה בעצמו אפילו היא חוגרת אפי' היא סומא ואפילו היא מוכת שחין ונמצא בה דבר ערוה או שאינה ראויה לבא ביישראל אינו רשאי לקיימה שנאמר ואלו תהיה לאישה אישה הראויה לו: גמ' צער דמאי אמר אבוא דשמואל צער שחבטה על גבי קרקע מתקיף לה רבי זירא אלא מעתה חבטה על גבי שיראין הכי נמי דפטור וכי תימא הכי נמי והתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון אונס אינו משלם את הצער מפני שסופה

ומי מעברא והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן שלישי נשים משמשות במוך אלו הן קטנה ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות ומעוברת שמא תעשה עוברת סנדל מניקה שמא תגמול את בנה ואיזויה קטנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ וחכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר ישומר פתאים ה' וכי תימא דאייעברא כשהיא נערה ואולידה כשהיא נערה ובשיתא ירחי מי קא ילדה והאמר שמואל א"א אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים וכי תימא בציר הוא דליכא הא טפי איכא הא אלא קאלמר אלא הכי קמיעביא ליה יש בגר בקבר ופקע אב או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב מר בר רב אשי בעי לה הכי מיתה עושה בגרות או אין עושה בגרות תיקו בעי מיניה רבא מאבוי בא עליה ונתארסה מהו א"ל ימי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה ולמעמך הא דתניא בא עליה ונשאת לעצמה מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה הכי השתא התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב ונישואין מוציאין מרשות אב מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה אף נישואין בא עליה ונשאת לעצמה אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי הא תנן נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין לה נדריה: מתני' המפתה נותן שלשה דברים והאונס ארבעה המפתה נותן בושת ופגם וקנס מוסיף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה אינו נותן את הצער האונס נותן מיד והמפתה לכשיוציא האונס שותה בעצמו והמפתה אם רצה להוציא מוציא יביצד שותה בעצמו אפילו היא חוגרת אפי' היא סומא ואפילו היא מוכת שחין ונמצא בה דבר ערוה או שאינה ראויה לבא ביישראל אינו רשאי לקיימה שנאמר ואלו תהיה לאישה אישה הראויה לו: גמ' צער דמאי אמר אבוא דשמואל צער שחבטה על גבי קרקע מתקיף לה רבי זירא אלא מעתה חבטה על גבי שיראין הכי נמי דפטור וכי תימא הכי נמי והתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון אונס אינו משלם את הצער מפני שסופה

ומי מעברא והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן שלישי נשים משמשות במוך אלו הן קטנה ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות ומעוברת שמא תעשה עוברת סנדל מניקה שמא תגמול את בנה ואיזויה קטנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ וחכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר ישומר פתאים ה' וכי תימא דאייעברא כשהיא נערה ואולידה כשהיא נערה ובשיתא ירחי מי קא ילדה והאמר שמואל א"א אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים וכי תימא בציר הוא דליכא הא טפי איכא הא אלא קאלמר אלא הכי קמיעביא ליה יש בגר בקבר ופקע אב או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב מר בר רב אשי בעי לה הכי מיתה עושה בגרות או אין עושה בגרות תיקו בעי מיניה רבא מאבוי בא עליה ונתארסה מהו א"ל ימי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה ולמעמך הא דתניא בא עליה ונשאת לעצמה מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה הכי השתא התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב ונישואין מוציאין מרשות אב מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה אף נישואין בא עליה ונשאת לעצמה אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי הא תנן נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין לה נדריה: מתני' המפתה נותן שלשה דברים והאונס ארבעה המפתה נותן בושת ופגם וקנס מוסיף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה אינו נותן את הצער האונס נותן מיד והמפתה לכשיוציא האונס שותה בעצמו והמפתה אם רצה להוציא מוציא יביצד שותה בעצמו אפילו היא חוגרת אפי' היא סומא ואפילו היא מוכת שחין ונמצא בה דבר ערוה או שאינה ראויה לבא ביישראל אינו רשאי לקיימה שנאמר ואלו תהיה לאישה אישה הראויה לו: גמ' צער דמאי אמר אבוא דשמואל צער שחבטה על גבי קרקע מתקיף לה רבי זירא אלא מעתה חבטה על גבי שיראין הכי נמי דפטור וכי תימא הכי נמי והתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון אונס אינו משלם את הצער מפני שסופה

(א) יבמות י"ב: ק: מה מה. מדיס לה: ומוספתא מהה פ"ג: א קדושין ע"ג. מהה סה"א (א) מדיס טו: ע"ג: יבמות טו: לקמן מ: קדושין ד' (ד) לקמן מהה (ה) ונעיל כ"ג: (ו) ופ"י מוס' ע"ש"ג: (ז) ודף טו: (ח) ודף נ"ח: (ט) ודכ"ס כ"ג: (י) ונעיל כ"ג: (י) ופ"י מוס' יבמות י"ב: מוס' מהה ג"א: (ל) ופ"י מוס' מהה טה: ד"ה ור"מ פי' מייסין הדינא: (מ) מ"י כ"י:

תורה אור השלם

- שמואל פתאים י"ד דלוחי ולי ידושיע:
- ותן האישי השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף וזו תהיה לאישה תורת אשר עשה לא יוכל שלחה קל דברים כב כ"י:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה שלש וכו' דאע"פ שאינה מצוה על פירה ורביה. ע"י פנהדין דף טו ע"ב מו"ק אה"א:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שמה יעשה עוברת וכו' צורת השני. ניב ומוספות פסק התפלת היא צנס רש"י צורה אחריו ממעך צולה להצטוה ע"ש ד"ה קמ"ל דכ"פ לה מיהו צביעות דוק י"ב כנס רש"י ו"ל וז"ל המהלך את חברו ופומת לורמו משום ולפעמים הראשון גובר ולפעמים השני גובר ועש"פ פי' קן עש"פ פי' קן ואין קן טעם: (ק) הגי' דפ"ס:

מוסף רש"י

משמשות במוך. מותרות לתת מן הנקוס תשמיש כשהן משמשות כדי שלא יתעברו (יבמות י"ב) וט"ס א': מוקדם היה לשמש במוך שלא יתעברו (נדה מה). שמה תעשה עוברת סנדל. ולו שאין לו צורת פיס וקיימה לן בנמסקת מהה (כס): אין סנדל שאין עמו ולו, משל לנכס שטר את חברו והחזיר לורמו לחזור, דכתיב מעוברת וחותרת ומתעברת דוחק האחד את חברו ופומת לורמו (יבמות י"ב) ודע"י שט"פ א': כשתתעברת האומים פעמים שאחד דוחק את חברו ופומת את לורמו כדלמרינן אין סנדל שאין עמו ולו (נדה מה). שמה תגמול את בנה. אם התעברת תהא צריכה לגמול את בנה מההיק, כמו (בבב"ש) ויגמל, לטון הדלה (יבמות י"ב) תפרס את בנה מההיק מתמת עיבורה (נדה מה). ואיזויה קטנה. שמתעברת ומתה (יבמות ק) הלאויה להתעבר ולמנו (שם י"ב). פחות מיכן. אינה צריכה לשמש במוך, דודאי לא התעבר, ויתר על כן. אם התעבר לא תמות (נדה מה). ודע"י יבמות י"ב. אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים. כשהיאה

סימני נערות אינה צריכה להיות בוגרת אלא ששה חדשים, ופעמים שהיא ממנה לבגור וקיימה יכריס צדיקה דמתן בנמסקת מהה (מה). פנה בוסל וזמל (קדושין טו). נערה המאורסה. להכי נקט נערה דדוקא נערה שהיא בראות אציה דכתיב נעוריה בית אציה (נדרים טו).